

Godtgjørelse for Møder ved det Underret, i hvis Kreds de ere bosatte, har man derimod troet i § 360 at maatte give en anden For- skrift med Hensyn til Bidner, der ere mødt ved en Rævninge eller Kredsret, dels fordi Bidnerne i mange Tilfælde maae foretage læn- gere Reiser for at komme til det Sted, hvor Retten holdes, og dels fordi de, hvis den Sag, hvori de skulle give Møde, ikke bliver foretaget paa den dertil bestemte Dag, kunne blive nød- sagede til enten at opholde sig i længere Tid paa det fremmede Sted, eller at gjøre flere Reiser i samme Anledning. Da det imidlertid vil berde paa de foreliggende Omstændigheder, navnlig paa Bidnets Stillings og dets Bopæls Beliggenhed, hvor stor den Byrde, som ved Mødet er paaført det, kan antages at være, er det overladt Rettens Formand at bestemme en billig Godtgjørelse for de med Reisen og Op- holdet paa det fremmede Sted forbundne Ud- gifter, dog at de sidste ikke maae overstige 1 Rd. daglig, hvorhos der fra Bidnets Side ud- trykkelig maas fremsættes Begjering om saadan Godtgjørelse inden en kort Frist, for at den kan blive medregnet i Sagens Omkostninger.

De Forskrifter, som indeholdes i § 362, angaaende Bestemmelse af Omkostningerne, naar ny Forsøgning af en endelig paakendt Sag tilstedes, staae ganske i Overensstemmelse med de til Grund for dette Kapitels Forskrifter lig- gende Principer. Det vil saaledes sees, at da den, som aldeles frifindes, aldrig bør udrede Sagens Omkostninger, vil det, naar den, der er dømt under den tidligere Sag, frifindes under den nye, være en Følge heraf, at han ogsaa fritages for at udrede Omkost- ningerne ved den tidligere Sag. Omvendt vil han, hvis han er frifundet under den tid- ligere Sag, men dømmes under den nye, ved Dommen i sidstnævnte kunne tilpligtes tillige at udrede Omkostningerne ved den tidligere Sag. Ligeledes vil Bestemmelsen i § 355, at det, naar en Anklaget domfældes for en mindre Forbrydelse end den ham paaafteede, ved Dom- men kan bestemmes, at han kun vil have at tilsvare en forholdsmæssig Del af Omkostnin- gerne, komme til Anvendelse med Hensyn til de

ved den tidligere Sag paaadragne Omkostninger, naar Domfældte under den nye Sag findes skyldig i en Forbrydelse, der medfører mindre Straf end den, hvorfor han tidligere var dom- fældt.

Naar Ingen tilpligtes at udrede Sagens Omkostninger, eller naar den, hvem disse vare paalagte, ikke er i Stand til at udrede dem, afholdes de af det Offentlige — efter Udkastets § 358 indtil videre paa den hidtil anordnede Maade.

Kapitel 13.

Om de i Straffesager affagte Dømmes Fuldbyrdelse.

De i nærværende Kapitel optagne For- skrifter afvige kun med Hensyn til enkelte Punkter for den gjældende Lovgivning, og man skal der- for her kun i Korthed omtale et Par Bestem- melser.

At en Dom, hvorved den Anklagede fri- findes eller ikkun idømmes Bøder, maa bevirke, at han, hvis han er fængslet, sættes paa fri Fod, naar der ikke er en anden af den paa- dømte Sag uafhængig Grund til at holde ham fængslet, betragtes som en Selvfølge, og der vil derfor kun kunne være Spørgsmaal om, hvor- vidt Væsladelsen skal kunne hindres ved Paaanke fra det Offentliges Side. Dette har man troet at burde foreslaae, da det dog, naar den Paa- gjældende har været fængslet, maa antages, at der har været stærk Mistanke mod ham for at have begaaet en større Forbrydelse; men paa den anden Side har man, for ikke uden Nødvendighed at forlange nogen Arrest, kun tillagt Overan- klagerens eller den offentlige Anklagers Paaanke saadan Virkning, naar den fremsættes inden 24 Timer efter Dømmens Forkyndelse (§ 363), medens selvfølgelig den almindelige Frist til at fremsætte Anke ikke iøvrigt derved forkortes.

Man har ikke anseet det fornødent at fast- sætte nogen anden Frist for Dømmes Fuldbyr- delse end det Tidrum, i hvilket der efter nær- værende Udkast kan fremsættes Anke mod en af- sagt Dom, og som Følge heraf vil en Dom, der ikke kan være Gjenstand for Paaanke, strax kunne fuldbyrdes (§ 365).